

پیام کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

به مناسبت سی و چهارمین سالگرد سیاهکل !

به مراسم بزرگداشت روز سیاهکل
در شهر فرانکفورت آلمان، هجده فوریه 2005

رفقای عزیز!

۱۹ بهمن ۱۳۴۹، سالرزو قیام خونین سیاهکل، روزی همیشه ماندگار در جنبش انقلابی و کمونیستی ایران است. در این روز جنبشی متولد شد که زمین لرزه سیاسی در فضای رکود و خمود ناشی از شکست جنبش سالهای سی به وجود آورد! نسلی از مبارزان جوان و پرشور به صحنه پیکار سازش ناپذیر با دیکتاتوری پهلوی پای نهاده و فصل غرور انگیزی در تاریخ جنبش کارگری و سوسیالیستی کشورمان گشودند! جنبش سیاهکل به غلبه رفورمیسم حزب توده که پس از شکست سنگین سالهای سی در پی کشف کورسوی امیدی در این یا آن رفورم شاهانه برای شادباش گفتن و اعلام آغاز "راه رشد غیرسرمایه‌داری" توسط درباره وابسته ایران بود، نقطه پایان نهاد. جنبش سیاهکل همچنین به جای فرهنگ تسلیم و توبه پس از شکست سالهای سی، فرهنگ مقاومت و نبرد غرورآمیز و تا به آخر با دستگاه دیکتاتوری شاهانه را بنیاد نهاد. کادرها و فعالین جنبش چپ به این ترتیب به مظهر مقاومت و نبرد دلیرانه و تا پای جان با دیکتاتوری مبدل شدند. از دیگر میراث ارزشمند جنبش سیاهکل احیاء سنت مارکسی انترناسونالیسم پرولتری و در این راستا، پایه ریزی استقلال جنبش چپ از قطب‌های موجود جهانی و شکل دادن به چپ مستقل ایران فارغ از القانات ایدئولوژیک و الزامات سیاست دیپلماتیک این یا آن "برادر بزرگ" بود؛ چپی که تلاش می‌کرد مارکسیسم را به اتکاء تجربه و الزامات مشخص مبارزه برای آزادی و برابری بیاموزد و به کار بندد. و بالاخره جنبش سیاهکل بساط دیکتاتوری شاهانه را به مثابه دولتی وابسته به امپریالیسم آمریکا ارزیابی کرده و مبارزه با امپریالیسم آمریکا به مثابه سرکرده اردوی جهانی امپریالیسم را در شمار آماج‌های مبارزاتی خود قرار می‌داد.

علیرغم همه جوانب مثبت و قابل ستایش، نقاط ضعف اساسی جنبش سیاهکل امروزه بر اکثر قریب به اتفاق فعالان چپ انقلابی ایران روشن است. نقاط ضعفی که نقش مهمی در شکست انقلاب بهمن و سرکوب جنبش انقلابی و کارگری کشورمان داشته است.

سی و چهارمین سالگرد آغاز جنبش سیاهکل مصادف است با بحران شدید رژیم جمهوری اسلامی و نیر تلاش‌های دولت آمریکا برای تغییر رژیم در ایران و بر روی کار آوردن رژیمی که مطیع و وابسته به سیاست‌های امپریالیستی دولت آمریکا باشد. در چنین شرایطی و وظائف خطیری در برابر چپ انقلابی و سوسیالیست ایران قرار دارد. بدون به صحنه آمدن جنبش عظیم مزد و حقوق بگیران و همه محرومان و تهیدستان جامعه مان و تبدیل آن به ثقل اصلی و قابل اتکاء جنبش انقلابی، مبارزه با رژیم حاکم به فرجام واقعی نخواهد رسید و ما حتی شاهد استقرار ابتدائی‌ترین مبادی آزادی در ایران نخواهیم بود! اما به صحنه آمدن جنبش عظیم مزد و حقوق بگیران و همه تهیدستان و محرومان طبعاً باید راهگشای خروج از بن‌بست فاجعه بار اجتماعی کنونی و حرکت در مسیر یک چشم انداز سوسیالیستی برای رهائی اکثریت مردم از قید و بند نظام طبقاتی باشد. برای گام برداشتن واقعی در چنین راستایی، که هست و نیست چپ انقلابی را در دوره پرتلاطم پیش‌رو رقم خواهد زد،

تجدید آرایش چپ یک ضرورت گریزناپذیر و حیاتی است. درک اهمیت یاری به خودسازمان‌یابی طبقه کارگر به مثابه کنش‌گر اصلی تاریخی، نقد عمیق سوسیالیسم سنتی و ترسیم پیوند ناگسستنی آن با آزادی‌های بی‌قیدو شرط سیاسی، درک سوسیالیسم به مثابه گسترش آزادی و خودحکومتی در همه عرصه‌های زندگی و نه سرکوب و تحدید آن، خودحکومتی وسیع در سطوح گوناگون جامعه که مداخله فعال شهروندان را در سرنوشت خود میسر می‌سازد، باور به پلورالیسم جنبش کارگری و سوسیالیستی، تجربه اشکال جدید صف آرائی نیروهای چپ و بسیاری از مسائل جدیدی که چپ سوسیالیست با آن مواجه است از الزامات این تجدید آرایش است.

یکی از مهم‌ترین ترجمان عملی تجدید آرایش نیروهای چپ، اتحاد بزرگ نیروهای سوسیالیست و چپ در مبارزه متحد برای آزادی و سوسیالیسم است. چپ سوسیالیست و انقلابی که در تمام طول تاریخ معاصر ایران در صف مقدم مبارزه علیه استبداد حاکم بر ایران بوده است باید در این مقطع تعیین کننده از نبرد با رژیم فقها، ضرورت تحکیم صفوف خود را دریابد. دفاع قاطع از آزادی‌های بی‌قیدو شرط سیاسی، حق رای عمومی، حق ملل ساکن ایران در تعیین سرنوشت خود، جدائی دین از دولت، مخالفت بنیادی با همه مظاهر پدرسالاری و برابری کامل زنان با مردان در همه عرصه‌های زندگی، مخالفت با تعرض نئولیبرالی سرمایه در همه عرصه‌ها به ویژه به سطح زندگی اکثریت مردم از طریق خصوصی‌سازی‌ها و سایر تمهیدات نئولیبرالی که در شرایط امروز ایران همه جناحهای بورژوائی علیرغم اختلافاتشان در این عرصه با هم متحدند و بالاخره موضع قاطع ضدامپریالیستی آن درخواست‌هایی است که چپ سوسیالیست و انقلابی را به پی‌گیرترین مدافع آزادی در شرایط حاضر در ایران مبدل میکند؛ درخواست‌هایی که خود جزئی جدائی‌ناپذیر از پروژه سوسیالیستی چپ انقلابی است. امروز که آلترناتیوهای بورژوائی خود را در برابر حکومت محتضر فقها سازمان می‌دهند و به ویژه در شرایطی که دولت آمریکا تلاش دارد تا از طرق مختلف یوغ نومستمراتی خود را در ایران بار دیگر برقرار سازد، خلاء ناشی از فقدان قطب نیرومند چپ انقلابی خود را هر چه بیشتر مشهود ساخته و تلاش در راستای عملی ساختن آن را موکدر می‌سازد!

در سالگرد سیاهکل با الهام از میراث انقلابی آن برای رستاخیر چپ سوسیالیستی و تبدیل آن به قطبی نیرومند و موثر در پیکار برای آزادی و سوسیالیسم بکوشیم!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

جاودان باد خاطره شهدای جنبش سیاهکل
درود بر خاطره همه شهدای آزادی و سوسیالیسم در ایران!
زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

۱۹ بهمن ۱۳۸۳